

gaaet saa højt op, saa kan en Afhjælp heraf ikke finde Sted gennem denne Lov; det maa ske gennem Andragender, som indsendes til Regering og Rigsdag, og saa faar Rigsdagen i hvert enkelt Tilfælde at tage Stilling dertil. Jeg kan derfor heller ikke tiltræde Mindretallets Forslag under Nr. 11 til § 10 om, at sidste Punktum helt udgaaar. Jeg føler mig ganske overbevist om, at Folketinget ikke vil modtage Lovforslaget, hvis det faar den Skikkelse, idet Folketinget bestemt har budtalt, at Tiden nu er saa kort, at hverken Retskontorerne eller Godskontorerne kan magte at udføre alt det, der skal gøres, for at Udbetalingen kan finde Sted allerede den 1. Januar 1919; men efter at Renten er sat op fra 4 til 4½ pCt., kan jeg heller ikke se, at der sker nogen større Skade overfor Yderne, og det er min Opfattelse, at Yderne saa hurtigt som muligt vil se at indbetale Afløsningssummerne, saa at yderen Tid, der kommer til at drøje sig om, kun bliver i høj Grad kortvarig. Jeg har altsaa ikke noget imod, men værre det for en Forbedring, at man efter Ændringsforslaget under Nr. 2 til § 3 kan indbetale Summen saavel den 1. Januar som den 1. Juli, og at der gives yderligere Lejlighed, till med kortere Varsel end 3 Maanedes at indbetale Afløsningssummerne, idet det ikke kan være til nogen mindre Fordel for Yderne. Jeg kan derfor tiltræde alle de Ændringer, der er stillede af Udvalget og Udvalgets (Flertal) men maa fraraade at stemme for Ændringsforslagene, der er stillede af Mindretallet, og særlig for de tre Ændringer, der er stillede af Mindretallet, maa jeg fraraade. Hvad først angaar Ændringsforslaget om de milde Stiftelser under Nr. 7 til § 7, saa har jeg den samme Indvending mod dette Ændringsforslag, som nu blev fremsat af den højtærede Landbrugsminister, at jeg gaaar ud fra, at det er fuld Erstatning, der gives ved Afløsningen af disse Afgifter, men jeg ikke det, vilde jeg ikke være med til Afløsningen, men naar det er fuld Erstatning, saa kan Afløsningen ikke give noget Krav for de milde Stiftelser paa at faa en Godtgørelse paa Grund af Afløsningen. Det er muligt, at de milde Stiftelser er kommet eller kan komme i Vanskeligheder paa Grund af Dyrtiden. Jeg ser for mit Vedkommende med milde Øjne paa de milde (Stiftelser), som det ærede Medlem (Oluf Jensen) anbefalede os at gøre, og det er ogsaa muligt, at der kan være Grund til at komme nogle af dem

til Hjælp i denne Tid. Jeg skal ikke udtale noget bestemt herom. Det kan jeg ikke, da jeg ikke kender de særlige Tilfælde, men saa maa Spørgsmaalet tages op ved anden Lejlighed. Jeg har ogsaa den samme Indvending at gøre mod det Ændringsforslag, som er blevet fremsat af det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke), at jeg er i Tvivl om, at dette Udtryk „Milde Stiftelser“ er tilstrækkelig præcist og klart, saaledes at der ikke let kan opstaa Tvivl om, hvorvidt denne eller hin Stiftelse hører til de milde Stiftelser eller ikke. Jeg maa altsaa fraraade dette Ændringsforslag. Det andet Ændringsforslag, som det samme Mindretal stiller, Ændringsforslaget under Nr. 11 til § 10, maa jeg ogsaa fraraade. Hvis det vedtages, staar der ikke noget i Loven om, hvorvidt de Opsigelser, der er foretagne efter den gældende Lov, er gyldige eller ikke. Jeg har spurgt juridisk sagkyndige om, hvordan Forholdet saa vil blive, og de har sagt, at saa vil det ikke være klart, hvordan Loven skal fortolkes, om de foretagne Opsigelser (saa er gyldige eller ikke, og det er det alleruheldigste, at skrive Lovene paa den Maade, at man ikke ved, hvordan de skal forstaaes. Jeg tror derfor, at det er heldigst, at vi vedtager det Ændringsforslag, der om det samme Spørgsmaal er stillet af Flertallet. Saa ved alle, hvor efter de har sigt, at rette. Jeg gaaar for øvrigt ud fra, at naar Ændringsforslagene er stillede af Mindretallet i den Form, hvori de er stillede, skyldes det til Dels, at Mindretallet vidste, at de ikke kan blive vedtaget. Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) var ikke rigtig glad ved den nye § 8, som vi har stillet Ændringsforslag om, og som gaaar ud paa at forbyde at paalægge saadanne Afgifter igen. Paragraffen er jo i Overensstemmelse med den gældende Lov, og vi har jo alle været enige om at holde os saa nøje som muligt til den gældende Lov. Men for øvrigt vilde der heller ikke være megen Mening i at afløse Afgifter af en vis Beskaffenhed i Dag, som saa kunde paalægges igen i Morgen. Derfor synes jeg alligevel, at det er ganske naturligt, at vi har denne Bestemmelse. Selvfølgelig kan den laves om. Den nuværende Rigsdag kan naturligvis ikke skrive Love, der kan komme til at gælde til evige Tider, men saa maa Fremtiden tage dette Spørgsmaal op, hvis den finder Anledning dertil. Sluttelig skal jeg takke den højtærede Landbrugsminister for det imødekommande Svar, han gav paa den